

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на годину 4
фор., на по годице 2 фор.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 фор., на по год. 3 фор.За све остале земље годишње
30 еран. у злату, на по годице
10 еран. у злату.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се поштом
уплатом непосредно админи-
страцији „Гласа Црногорца“ на
Цетиње, а коме је наручије г.
Петру Рамадановићу, к. п. аген-
ту у Котор. Доноси се шаљу
уриштити. Рукописи се не вра-
ћају.За огласе шаља се: за сваку
ријеч или за број од пет рије-
ча по 1 новчића за први пут, а
за сваки даљи пут по 1 новчића.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог Нашега Министра

Унутрашњих Дјела постављамо:

за шефа полиције Катунско-Ријечке

Области Илију Бојовића;

за племенског капетана жупске капе-
таније Николу Никсалића

Наш Министар Унутрашњих

Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 15. јануара 1904.

Никола Цр.

Министар Унутрашњих Дјела:

В. Б. Петровић с/р

ми

НИКОЛА I.

по милости Божјој

Књаз и Господар Црне Горе.

На предлог Нашега Министра

Унутрашњих Дјела постављамо за

писаре:

у цупко-неклићкој капетанији: Тома

Марковића;

у павковићкој капетанији: Радована Ка-

лезића;

у мартинићкој капетанији: Стева Бура-

новића;

у пиперској капетанији: Неша Г. Пи-

летића;

у зетској капетанији: Васа Т. Поповића;

у подгоричкој капетанији: Радована Н.

Поповића;

у братоножићкој капетанији: Пунишу

Ђукића;

у липовској капетанији: Блажа Анђелића;

у андријевичкој капетанији: Тома М.

Алексића;

у барској капетанији: Николу Ф. Ђо-

кића;

у мркојевићкој капетанији: Михаила

Бератовића;

у уљинској капетанији: Марка Чејовића.

Наш Министар Унутрашњих

Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20 јануара 1904 г.

Никола Цр.

Министар Унутрашњих Дјела:

В. Б. Петровић с/р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

У недјељу, 18 о. м., стигао је на Цетиње изванредни васаљник, адјутант Нег. Вел. Краља Петра I, ђенералштабни потпуковник госп. Боривоје Драгашевић, да нотифицира Нег. Кр. Височанству Господару ступање Нег. Величанства Краља Петра на пријесто Србије. Г. васаљник примљен је у уторник од Њ. Кр. В. Господара у свечаној аудијенцији, којом приликом су измијењени најсрдачнији говори. Г. Драгашевића допратио је у Двор и отпратио маршал Двора г. Андрија Радовић у дворским колима, а пред Двором одавала је чета Ст. јеђе војске прописане почаст. Војена музика свирала је при доласку и одласку г. васаљника војнички марш „пред прси“.

У вече био је у Двору у почаст г. Драгашевића свечани објед. Њ. Кр. В. Господар подигао је чашу за здравље Њ. В. Краља Петра, срећу и напредак Србије и за братску слугу, на што је г. потпуковник Драгашевић тошним ријечима захвалио и подигао здравицу за здравље и срећу Њ. Кр. В. Господара, Владарског Дома и Црне Горе.

Истог дана посетио је г. потпуковник у пратњи додијељеног му капетана Стојеће војске г. Стева Јовићевића, Високопреосвештеног Митрополита Господина Митрофана, наше министре и мноштво државних чиновника грађанског и војничког реда, као и шефово дипломатског кора, а у четвртак у јутро отпутовао је заједно с госп. министром иностраних дјела Војводом Гавром Вуковићем на Ријеку, гдје је у зимњем Дворцу Љесковцу имао част бити представљен Њиховим Краљ. Височанствима Књагињи Милени, Књазу Насљеднику и Књагињи Милицы. С Ријеке је г. Драгашевић отпутовао у Подгорицу, гдје је прегледао батаљон Стојеће војске, монопол, Дукљу, и т. д. На Крушевцу био је примљен од Њ. Кр. В. В. В. Књаза Мирка и Књагиње Наталије гдје је био валржан на доручак. Из Подгорице отпутовао је у Никшић и Острог, одакле ће на позив Њ. Кр. В. Књаза Насљедника поћи у Бар, па ће се вратити на Цетиње.

Г. потпуковник Драгашевић одликован је од Њ. Кр. В. Господара II. степеном Данилова реда. Симпатична појава нарочито изасланика Његовог Величанства Краља Петра произвела је у свим престовничким круговима најбољи утисак, а по вароши свуда су га пратили најсрдачнији братски поздравни цотињског грађанства и многобројног народа.

ЦЕТИЊЕ, 23 јануара.

ДВИЈЕ ВЕЛИКЕ БРИТАНИЈЕ

Јапан не само да би морао бити благодаран, него би морао још и споменик дићи ономе, који је први известио ријеч о двијема Великим Британијама Ми — пише „Н. Време“ — на жалост не знамо име тога човјека, а васлуживало би да се овјековјечи. По свој прилици то је био какав јапански љубитељ науке, који је слушао лекције у Јени, па се је једнога лијепога дана домаслио, да на свијету не постоји једна Велика Британија, него читаве двије: Западна и Источна.

Та је идеја одмах нашла одзива. И заиста све географске прилике ишле су јој у прилог. Ако погледамо на планиглоб, одмах ћемо опазити, да велики јевропско-азијски континент има два острвска додатка: са запада — британски, а са истока — јапански. Сваки од ова два архипелага састоји се од по једног вишег и неколико мањих острва. Намаве се готово под истом вемљопином ширином. Растојање од континента и једног и другог готово је једнако. Обала им је такође слична. Па кад је све то тако, како је било могуће да се човјек не завесе мишљу, да је сама природа одредила Јапану, да буде у Азији оно, што је Велика Британија у Јевропи? Упоређење било је тако ласкаво за „жуто“ самољубље, да се у то упоређење морало и нехотично вјеровати.

Од велике идеје до њеног остварења увијек је један корак. Јапан је са заносом почео да озваја за себе положај азијатске Велике Британије. Први кораки у томе били су дивни и примамљиви. Побједе сухопутне и поморске на мору слиједиле су једна другој. Непријатељи су одступали,

тврђаве су капитулирале кроз 24 сата, а читаве флоте предавале су се без боја. Западна Велика Британија повала је к себи јучерашњег непријатеља и вадиктирала му је све, што је за добро нашла. Велики комад китајског вемљопшта пријепшао је Јапану.

Но овдје ће без сумње рећи неко, каква вам је то Велика Британија, кад је Јапан као додатак уз своје острвске владавине добио још један неуграпни комад азијског копна? Одговор на ово биће врло прост: А зар Дофинеја није некад била придијељена Инглеској? А зар се Хенрих VI није крунисао у Паризу? А зар Херцег Белфордски није био регент Француске?

Инглеска се није одржала на копну, — рећи ће опет когод. Рау мије се, да није. Ми ћемо рећи и још више: Инглеска је и постала тек онда јака држава, кад се је коначно одрекла од мисли, да на копну јевропском заводије владавину. Инглеска је тек онда почела напредовати, кад се је ограничила на своја острва и постала недоступна, те је могла сву своју енергију употребити на оно, што највише доликује једној поморској држави, т. ј., на трговину и на прекоморска подухваћа.

Стогодишњи рат између Француске и Инглеске довео је прву до пропасти. Али поред свега тога, у одсудном тренутку Инглеси се нијесу могли одржати. Без новаца, без војске и без савезника француски народ био је кадар, те је за неких 16 година одбио непријатеља — допљака. И било би сувише наивно мислити, да је то учинила Јованка Орлеанска, као неко чудо. Није ли простије рећи оно, што је у ствари било: од два непријатеља, од којих се један ослања љедима на централне горе континента, а другог се клизају ноге по стрмим литацама при обали, — први ће увијек потиснути другога у море.

То је поука коју нам даје историја. Јапан хоће да буде источна Велика Британија у свему, па и у погрешкама Едуарда III. Она има право. Но да ли не би боље за њега било, да копира историју Инглеске од каквог год доцнијег и пробијатнијег тренутка великобританске историје, него што је битка код Азинкура?

НОВИ СКОПЉАНСКИ МИТРОПОЛИТ.

Послије смрти митрополита Фирмилијапа многи су са жељом ишчекивали избор новог митрополита у Скопљу. Свак је до душе вјеровао у побједу праведне српске ствари, али је ипак било бојажливи, да ће Грци и Бугари ометати избор Србина за скопљанског митрополита. Но стечено једном правом српског народа скопљанске епархије, право, које је имало свога ослоња и у канонима и у оправданим жељама народним, није могло бити више ни ометено ни уништено. Св. Синод васеленске патријаршије изабрао је у четвртак, 15 о. м., за скопљанског митрополита одличног служитеља олтара божијег Севастисијана Дебелковића.

Тиме је ово право српскога народа коначно утврђено, те и за будућност не треба превати ни од камених

сплетака. То је само по себи велика добит у народном погледу, с којом се може мјерити и ова фактична добит, што је српски народ скопљанске епархије добио за митрополита човјека достојна тога високог позива, који ће имати и воље и знања, да унариједи душевни живот подручног му српског народа. — Митрополит Севастисијан посвећен је у недјељу у патријаршијској цркви св. Ђорђа на Фанару.

Нови митрополит Севастисијан Дебелковић рођен је 1867. године у стародревном српском селу Липљанима на Косову, и потомак је повнате и уважене српске породице Дебелковића, која је још од старине давала српској цркви одушевљене и вјерне служитеље. У Липљану је нови митрополит скопљански учио основну школу, а за тим наставио образовање у Призрену, гдје је са одличним успјехом, као први, свршио богословско-учитељску школу. Одмах по свршетку школовања њему се ипунуи жеља, те се врати у Липљане, гдје се посвети тамошњој цркви и школи и ожени се из једне од најбољих српских породица. Али његова породична срећа није дуго трајала. Кад му смрт одуве вјерну жену, он прими монашки чин, у коме је добио име Севастисијан. Пошто је провео неко вријеме при скопљанској митрополији, он оде у Цариград, гдје је на острву Халки свршио, као први и најодличнији, чувену богословску академију, која стоји под протекторатом васеленских патријараха.

Као ученик на Халки, г. Севастисијан је израдио као своју тему опширно дјело „Српска пећска патријаршија“, — најпотпуније дјело те врсте до сада. Тако исто израдио је, опет на грчком језику, којим влада као класик, једну расправу под насловом „Св. Сава и његов значај“.

Свршивши школу, за које је вријеме стекао драгоцјена познанства у патријаршијским круговима и благонаклоност и патријарха Константина V, и садашњег патријарха Јоакима III, који су високо цијенили његову скромност, учевост, преданост цркви, одличан бесједнички дар и ванредно лијепо црвено појаве, г. Севастисијан је остао у Цариграду, проучавајући велике црквене писце и историју свога народа, а недавно се спремао да због порушења здравља оде на неколико мјесеци у Египат.

Поздрављајући најсрдачније овај сретни избор, ми у исти мах честитамо и Српском Народу у Старој Србији, а нарочито у скопљанској епархији, и желимо новом митрополиту здравља, успјешног рада и свако среће!

САЗИВ ИНГЛЕСКОГ ПАРЛАМЕНТА.

Ове недјеље свечано је отворен инглески парламент. И вође владине партије и вође опозиције од оба дома позвали су већ раније своје колеге, да без закашљенија дођу оног дана, кад се буду отвориле сједнице. Балфур и лорд Ландсдол од имена министарске партије, а Камбел Банериан и лорд Спенсер од имена опозиције једнако су исказивали својим једномисљеницима у доњем и горњем дому жељу, да их виде на својим мјестима у самом почетку отварања сједнице, јер одмах у почетку могу доћи на дневни ред врло важна питања, ради ријешања којих потребито је, колико је могуће више, потпуно учашће партија.

сли на прољеће учинити какав на-
падај.

БЕЧ, 23 јан. — У комисији
мађарске делегације Голуховски је
рекао, да су неосноване предпоставке,
као да би на Балкаму могли настати
обвљнији заплети. И ако није строго
предвиђен овакан случај у споразуму
између Русије и Аустро-Угарске,
ипак постоји потпуни споразум, по ко-
јему су обе велесиле чврсто одлучне,
да ваједнички поступају у сваком
питању, и да свијем средствима
спријече сваки обвљнији заплет.

БИОГРАД, 23 јан. — Положај
се још није ујаснио. У скупштин-
ским круговима мисли се, да би је-
дино министарство Стојана Протића
могло савладати тешкоће садашњег
положаја. Пашић је изјавио, да не
би могао владати са овом скуп-
штином.

СОФИЈА, 23 јан. — Собрање
усвојило је предлог, да се македон-
ским устаницима даде помоћ од 300 000
франка.

ЛОНДОН, 23 јан. — Из Токија
се јавља, да су у нијећу државног
савјета под предједништвом Микада
донешена ријешења од велике важно-
сти. У Токију влада опште мишљење,
да је сада нестала свака нада на
одржање мира.

ПЕТРОГРАД, 24 јан. — Из
Портартура се јавља, да су бродови,
одређени за резерву, стављени на
службу. Исто тако распоређена је
и тамошња војска на сваку евенту-
алност. Војска и флота јавља се у
најбољој спреми за сваки случај,
али се с нестрпљењем очекује резул-
тат преговора.

ЦАРИГРАД, 24 јан. — Ита-
лијански посланик Маласпина пред-
ставио је ђенерала де Торјаса Сул-
тану, који га је веома љубавно
примио.

ОБЈАВА.

У неђељу 1. фебруара ов. год.
издаваће се под закуп грађење кол-
ског пута од Ријеке до Вира (око
14 км. дужине) и то у комадима по-
чињући од 100 м. па у напријед.

Исплата ће се вршити свако 15.
дана, одбијајући 10% од вараде до
потпуног извршења предузетог рада.

Закупник је дужан положити
кауцију 20% од вриједности рада,
кога подуме.

Ко жели лиценцирати нека се
пријави истог дана у 9. сати из
јутра у канцеларији Општинске Упра-
ве на Ријеци, гдје ће добити услове
и друге податке, који се односе на
овај рад, а до тог дана може их до-
бити у канцеларији овог Одјељења.

Бр. 63. Из канцеларије Одјеље-
ња за грађевине и саобраћај, 23. ја-
нуара 1904 год. на Цетињу.

СТЕЧАЈ.

У одјељењу за грађевину и саобра-
ћај Министарства Унутрашњих Дјела по-
требан је један инжењер, практичан у
градњи путова, каменних мостова и оста-
лих државних грађевина.

Позивају се сви они, који би же-
љели на то мјесто компетовати, да се
пријаве Министарству Унутрашњих Дјела
до 1. Марта 1904. године, од кога ће
потребне услове примити.

Кандидат мора познавати добро
српски језик.

У Број 2950. Из канцеларије Ми-
нистарства Унутрашњих Дјела, 22.
новембра, 1903. г., на Цетињу.

СТЈЕЧАЈ

К. Ц. Државној Гимназији на
Цетињу за ниже разреде потребан
је одмах један професор за природне
науке с математиком и физиком.

Пријаве прима и обавјештења
даје потписано

Бр. 258.

Цетиње, 16 јануара 1904 г.

Министарство Просвјете
и
Црквенијех Послова.

1—4

СТЈЕЧАЈ.

Тражи се физикус за варош Дани-
ловград и његову околину, са сједиштем
на Даниловом-граду.

Годишња му је плата 3600. Круна
(три хиљаде и шест стотина круна).

Окружни физикус бити ће дужан др-
жати своју ручну апотеху и мораће на
позив ићи по округу колико по званич-
ном толико по приватном послу, за које
ће му се исплаћивати награда према
нашем „Санитетском зборнику“

Молитељ мора познавати српски је-
зик; мора бити оспособљен за доктора
цјелопуног љекарства на једном од при-
знатих европских универзитета.

Молбе морају бити припослане Са-
нитетском Одјељењу Књ Министарства
Унутрашњих Дјела и провиђене са свима
потребним исправама.

Број 74.

Цетиње, 15 јануара 1904 г.

Санитетског одјељења
Начелник,

Д-г Перацић.

ОГЛАС.

Међународна поштанска канце-
ларија обавијестила је ово одјељење,
да је Ђемачка поштанска Управа
отворила своју штацију „Tschoutsun“
у Кину, која ће вршити писмоносну
службу, службу поштанских пакета,
доплата, поштанских упутница и
писама са означеном вриједношћу.

На Цетињу, 23 Јануара 1904.

Број 418.

Из канцеларије
пошт. телегр. одјељења
Књ. Министарства Унутр. Дјела.

Службене Објаве.

ОБЈАВА.

На основу ријешења Општ. Одбора од
12 новембра прошле год. одобреног Књ.
Министарством Унутр. Дјела, актом од 20
истог мј. број 2900, — овим се позива сва
ки онај, коме је уступљено мјесто за радњу
куће у оvd. Мирковој вароши, а још ни-
какве радње на истом не учинио, да најда-
ље до 1 јуна тек 1904 год. уздигне по
плану сва четири зида куће, а до 1 септ.
исте год. кућу покрије.

Они пак, који су још отрагу неколи-
ко година запремили мјеста, па неки узди-
гли сва четири зида куће, а неки само
спољно лице, имају радњу кућа довршити
и покрити такође до 1. септембра 1904.

У јуну мјесцу потписана Управа ода-
слати ће стручну комисију за преглед сви-
ју таквих радња, и за кога нашла буде и
увјери се, да према наведеном ријешењу
није и неће радњу извршити, запремљено
мјесто ће му се одузети и дати оном, који
га тражио буде на неодложну радњу, —
сходно наредби Књ. Министарства Унутр-
ашњих Дјела од 21 априла 1901, број 412.

Број 15 ех 1904.

В. 1903. 66.

Подгорица, 9 јануара 1904 год

Председник варошке општине
кап. Ст. Рачковић.

Р. 178

Бр. 12

2—3

ОГЛАС.

Износи се на јавну продају доље опи-
сана непокретност Перуте Радованова из
Братовожића, која је процијењена круна
1015.

Продаја ће се извршити у потписаној
канцеларији. За продају се одређују три
рока: први 20 фебруара, други 20 марта и
трећи 20 априла тек год. у 10 сати прије
подне

На прва два рока неће се непокрет-
ност продати испод процијењене вриједно-
сти. Сваки је лиценцијант дужан положити
јемство од 10% од процијењене вријед-
ности.

Позивају се сви они, који имају на
непокретностима какво реално право, дуж-
никови повјериоци и они који имају право
прече купње, да се пријаве суду
прве продаје.

Опис непокретности:

Кућа једнокатна од два одјељења, ду-
жине 05-15; а ширине 10. метара; а остало
није. Грађа куће у опште нова и добра, а
земљиште на коме је адање подигнуто и
са 90 м² метара зграде је средње је ври-
једности. Граничи од истока кућом Бошка
Бурзана, од сјевера сокаком, од запада не-
узвезитим општинским земљиштем, а од југа
вградом.

Подгорица, 19 јануара 1904 год.

Број 722.

IV. 1903 356

Из канц. кв. Обласног Суда

Р. 184

Бр. 13

1—1

ОГЛАС.

Износи се на јавну продају доље опи-
сана непокретност Цевахире Мина Прдоње
из Бара за измир својег дуга, која је про-
цијењена круна (1000) хиљаду.

Продаја ће се извршити у канцела-
рији потписаног Суда.

За продају су одређени три рока.
Први на 12 фебруара, други на 12 марта,
а трећи на 12 априла ове 1904 год. у 9
сати прије подне.

На прва два рока неће се непокрет-
ност продати испод процијењене вриједно-
сти, а на трећем и ниже, али никако
испод 1/3 процијењене вриједности.

Сваки је лиценцијант дужан положити
јемство од 10% од процијењене вриједно-
сти непокретности.

Позивају се сви они, те имају на
непокретност какво реално право, дужни-
кови повјериоци и они који имају право
прече купње, да се пријаве Суду прије
прве продаје.

Помнута непокретност дужникова
састоји се из 5 рада земље, који се налазе
у звано мјесто „Под Чифлак“, а граничи
са сјевера ријеком, са истока путем и
земљом исте Цеваре, са југа земљом Сула
Пероча и Кика Ратковића, а са запада
ријеком.

У Бару, 12 јануара 1904 год.

Број 1638.

V. 1903. 278.

Из канцеларије Књ. Обл. Суда

Р. 176

Бр. 14

1—1

Приватне објаве.

ОГЛАС

Имам на Његушима 60 врећа кафе, коју
је затекла нова дација. Тражим купца од
5 врећа на више, који су кадри платити
повољну дацију од 20 солара на сваком
килограму. Стару дацију и вриједност кафе
дајем на причек до јесени, уз гаранцију
земљишног подлога.

Господа купца нека се обрете пи-
смено на

К. Балабан.

Цераст (Бока Которска).

Р. 57

Бр. 12

1—3

4 ПАРА ЦРЕВАЉА САМО ЗА 7 ФРАНКА
— франко — ривалсом.

1 пар мушких, 1 женских преваља најно-
вијег фасона, жуте или црне коже, јакних
џонсва, клинцима, везицама; 1 пар мушких,
1 женских, најелегантнијих, лаких, мод-
них. Довољно означити дужину ноге

Наруџбина се може промијенити, или
новац повратити.

Schuh - Exporthaus

A. Gelb, Krakau Nr. 42.

Р. 50

Бр. 13

1—1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Наша мила и никад непрежаљена
кћи одишно сестра

АНЂЕЛИЈА ДЕДОВИЋ,

ученица III. разр. андријевичке осн. школе
премину 11 овог мјесеца у 10-тој го-
дини свог младењег живота, последи
кратког и тешког боловања, неможе-
мо пропустити а да овом приликом не
изјавимо особиту захвалност свима
поштоваоцима и пријатељима, који
нам лично, писмено, или телеграфским
путем изјавише искрено саучешће у
тузи за нашом милон Анђелијом, те
нам у неколико ублажише неизмијер-
ни бол.

Андрејевци, 15 јан. 1904 год.

О жалосћени:

отац: Шуко, мајка: Станија, браћа:
Миљасав, Миљичко; сестре: Полек-
сија, Љубица; зет: Марко; снахе:
Милева, Јаница, и остала родбина.

Р. 93

Бр. 14

1—1

ПРВА НИКШИЋСКА ШТЕДНОНИЦА У НИКШИЋУ

И М О В И Н А

БИЛАНС 31. ДЕЦЕМБРА 1903 ГОД.

Д У Г

	Круна		Круна
Готов новац у каси	19.108 30	Уплаћени капитал од акција	98.571 34
Замови на мјесце	252 932 20	Резервни фонд	240
Намјештај у канцеларији	400	Улоге на штедњу	77.825 68
Трошкови оснивања	340	Понамјешени нов. уз мјесце (реескомат)	45.360
		Призмрени потраживања	1555 60
		Дуговање по текућем рачуну	20943 96
		Зарада у 1901 и 1902 год.	8444 05
		" " 1903 год.	16086 74
		Преносна камата за 1904 год.	3753 18
		Свега	272.780 50

П Р И Х О Д

РАЧУН ДОБИТКА И ГУБИТКА

РА С Х О Д

	Круна		Круна
Преносна камата из 1903 год.	1712 383	Трошкови канцеларијски	2933 354
Камата наплаћена у 1903 год.	18873 89	Камата плаћена на улоге на штедњу	1851 62
Провизија	5565 92	" " " реескомат	8118 80
Равни приходи	1729 02	10% отписа од намјештаја	61
		10% " " трошкова оснивања	74
		Зарада, од које је сума:	19839 90
		1-во, чиста вар. за 1903 г. кр. 16.086,74	
		П-го, пренос. кам за 1904 г. " 3.753,16	
		Свега	27.881 46

У п р а в н и О д б о р:

Пословођа: Благојинић; Контролор: Председник: Книговођа:
Симо Шобајић, Милан Јовановић, Синан Лучић, поп Ђока Мијужковић, Милан Д. Сабљић,
Крсто Кавраја, Мило Томашевић, Јово Голјанин, Вуко Кривокапић,
Мијанло Војичић, Иван Вујица, Лово Голјанин, Вуко Вулетић,
Кап. Токо Ђуровић, Кап. Никола Немаревић, Мато Чопић,
Кап. Никола Немаревић, Нико П. Даљевић.

Горњи биланс и рачун добитка и губитка прегледали смо по наређењу чл. 39. штедничког шта-
тута, и пошто смо исти сравнили са главним и споредним књигама нашли смо га у цјелости исправан.

Н а д з о р н и О д б о р:

Председник:
Оф. Радован А. Мијужковић, Обрен Нишовић, окр. кап. у пензији Цано Речовић,
Јово Јовановић.

(П. п.)

Бр. 15

1—1